

Sebt Günü Öğleden Sonra Çalışması

“Ardımdan gel” dediğinde Tanrı’ya güvenebilir miyiz?

Yazar Karen J. Pearson

Programa Genel Bakış:

Kutsal Kitap Okuması: “Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak, Bize hep yol gösterecektir.” (Mezmurlar 48:14)

Dua

Özel Müzik (isteğe bağlı)

Sunum: “Ardımdan gel” dediğinde Tanrı’ya güvenebilir miyiz?

Grup Çalışması

Özet ve Sonuç

Kapanış ilahisi: Ardınca Yürüyeceğim (Sözler aşağıdadır)/ 623, I Will Follow, Seventh-day Adventist Hymnal

Dua

Sunum:

Gün, her zaman olduğu gibi başlıyor. Davut babasının koyunlarını yeşil otlakları ve durgun suları aramaya yönlendirdiğinde, yakında önemli bir şey olacağına dair hiçbir işaret yoktu. O gün Tanrı’nın çağrısını açıklayacağına ve genç bir çoban çocuğunun yaşamını meshedeceğine dair hiçbir gösterge yoktu. Ne de olsa o sıradan bir çocuktur. İşay’in sekiz oğlunun en küçüğü olan Davut, günlerini, Beytlehem’in çevresindeki tepelerde dolaşarak, koyunlarını her zaman gözleyerek geçiriyordu.

Peygamber Samuel o sabah Beytlehem’e girdiğinde, şehrin ihtiyarları “Esenlikle mi geldin?” diye hızla sordular. Kaygılarını sezdi ve beraberinde getirdiği düveye işaret edip korkularını yatıştırarak, “Evet, barış için” diye yanıtladı “RAB’be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin.” Sonra İşay ile oğullarını onlara katılmaya davet etti.

Samuel, meshedilme yağı ile dolu olan yağ boynuzunu cübbesinin kıvrımlarına gizlemişti. Orada tutuyor, Rab’bin, Saul’un yerine geçecek İsrail Kralı olarak İşay’nın oğullarından hangisinin seçildiğini göstermesini bekliyordu. İşay’nın ilk oğlu Eliav’ın öne çıkması ile, Samuel de etkilendi. Genç adam uzun ve güçlüydü ve Samuel’e göre İsrail Kralı’nın yerine geçmesi açısından mükemmel görünüyordu. Kuşkusuz bu, Rab’bin meshettiği kişi olmalı, diye düşündü Samuel.

Ama RAB Samuel’e, “Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma” dedi, “Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.” (1. Samuel, 16: 7).

İşay’nın yedi oğlu birer birer, peygamberin önüne gelir ve Rab onların hiçbirini seçmediğini belirtir. Kafası karışmış olan Samuel, İşay’a döner ve “Oğullarının hepsi bunlar mı?” diye sorar. Sonra İşay, Davut’u hatırlar ve Samuel’in baskısı üzerine derhal onu da getirir. Davut

diğerlerine katıldığında, Rab Samuel'e, "Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur" dedi. Ve herkesin önünde Samuel yağ boynuzunu aldı ve genç çoban çocuğu - gelecekteki İsrail Kralı'nı meshetti ve "o günden başlayarak RAB'bin Ruh'u Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi" (13.ayet).

Meshedilmeden sonraki gün, diğerleri gibi sıradan bir gündü. Bundan sonraki gün de aynıydı. Ve o günden sonra da. Ve bunu takip eden her gün aynı sıradanlıktandı. Davut, sarayda ne zaman kraliyet tahtına geçeceğini, kraliyet tacı giyeceğini, babasının koyunlarını gütmek yerine yönetime geçmek için ne zaman çağrılacağını merak etmiş olmalı. Tanrı'nın meshedildiği kişi olarak yaşamak, her zaman olması gereken şekilde düşündüğümüz gibi görünmüyor. Ne de olsa, Tanrı bizi O'nun için bir şeyler yapmaya çağırdığında ve Kutsal Ruh'u bizimle birlikte olması için gönderdiğinde, genellikle işlerin düzene gireceği ve sorunsuz bir şekilde ilerleyeceği beklentisine sahibiz. Şimdi, meshedilmesinden sonra Davut'a ne olduğuna bakalım.

Zaman yavaş geçiyordu. O, babasının koyunlarını gütmeye devam ediyordu. Sonra bir gün İşay, Saul'un ordusunda savaşan kardeşlerinin durumunu kontrol etmesi için onu gönderir. Çok geçmeden Davut, kendisini iki orduyu birbirinden ayıran vadi boyunca Tanrı'ya küfrederek haykıran dövüşçü bir devin karşısında bulur. Öfkeli Davut, Kral'a koyunlarını aslanlara ve ayılara karşı korurken olduğu gibi yanında olan Tanrı'nın, devle karşı karşıya olduğu zamanda onunla birlikte olacak olan aynı Tanrı olduğunu garanti eder. Görüyorsunuz ki, Davut hepimizin öğrenmesi gereken bir ders almıştı: "Ardımdan gel" diyen Tanrı'ya güvenebiliriz.

Davut Golyat'ı öldürür ve bir kez daha koyun gütmeye eve döner. Ara sıra, lirini çalmak ve sıkıntılı kralın endişeli aklını sakinleştirmek için saraya çağrılır.

Burada bir not eklemek zorundayım: Davut Golyat'ı öldürdükten sonra (1.Samuel 17) Saul Davut'u yanına aldı ve bir daha eve gitmesine izin vermedi (1.Samuel 18:2). Saul'un emrinin altında Davut asker olarak hizmet verdi. Siz uygun gördüğünüz gibi anlatabilirsiniz. Ute

Ta ki, Saul bir mızrak alıp onu öldürmeye çalışana dek. Davut hayatını kurtarmak için kaçır ve sonraki birkaç yıl Kral Saul'dan gizlenir. Mağaralarda, putlara hizmet eden yabancılar arasında, Davut çaresizlik anları yaşar ve şöyle feryat eder, Neden Rab? Rab'bim neredesin? Peygamberini beni kral olarak meshetmeye gönderdin, ama ben burada mağaralarda saklanıyorum. Neredesin Rab?

Ancak, bütün zorluklara rağmen, Davut kendisini çağıran Kişi'ye güvenebileceğine inanmayı seçer. Davut koyunlarına seslendiğinde onu takip ettikleri gibi, Davut kendi Çoban'ının sesini dinler ve nereye gönderirse O'nu takip eder. Koyunları ona güvendiği gibi Davut da, İlahi Çoban'ına güvenir.

Nihayet, çoban çocuk İsrail Kralı olur ve Tanrı onu gönlüne uygun bir adam olarak çağırır. Davut kral olarak yaptığı ciddi hatalara, işlediği günahlara rağmen Tanrı'sını seviyor ve Çoban'ını takip ediyordu.

Davut'un ölümünden yüzlerce yıl sonra, soğuk bir kış gününde, İsa, Davut'un oğlu Kral Süleyman tarafından yapılan görkemli tapınağın sütunlu girişinde dolaşıyordu. İsa, meraklı birçok insanla çevrilidir ve birçokları O'nu yok etmek için bir neden bulmaya çalışmaktadır (bkz. Yuhanna 10: 22-39). "Bizi daha ne kadar zaman kuşkada bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle." (24. ayet).

İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan

değilsiniz. Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.”(25-28).

Sonra, Tanrı'nın seçtiği insanlar olan İbrahim'in çocukları, Mesihlerini taşlamak için eğildiler ve taş topladılar. Ancak İsa, Babasının eliyle korunmaktadır ve hiç kimse, Babasının isteği olmaksızın O'nu koparamaz. İsa, Babasına güvenir. Babasının iradesini bilir, çünkü O her gün O'nunla iletişim kurmak için inzivaya çekilmektedir. Babasının ses tonunu tanır.

Peki ya biz? Biz bu sesi tanıyor muyuz? Yaşamın gürültüsü içinde O'nun sesini duyuyor muyuz? Birçok dikkat dağıtıcı şeyler arasında O'nun fısıltısını duyuyor muyuz? Yolumuzdaki devler arasında? Sık sık yolculuğumuzun bir parçası olan karanlık mağaraların içinde? Davut gibi bir gün saraya ulaşmayı ümit etmiyor muyuz?

İsa ve Davut gibi - Çobanımızın sesini dinlemeliyiz - çünkü “Ardımdan gel” deyince O'na güvenmeyi öğrenmenin tek yolu budur. Duanın sessizliğinde O'nu dinleriz. Kız kardeş White'ın da yazdığı gibi “Her ses kesildiğinde ve sessizlikte O'nun önünde beklediğimizde, ruhun sessizliği Tanrı'nın sesini daha belirgin hale getirir.” O'nun sesini biliyor muyuz? Çobanımızın sesini tanıyor muyuz? Ve O konuştuğu zaman, bize olan sevgisini duyuyor ve nereye önderlik ederse O'nu takip edebileceğimize güveniyor muyuz?

Grup Çalışması:

1. Dinleyicilerin sayısına bağlı olarak, onları 5 ila 10 kişilik gruplara bölün.
2. Her gruba tartışmayı kolaylaştırması ve aşağıdaki soruları yanıtlaması için bir lider atamasını sağlayın:
 - a. Hayatınızda karşılaştığınız devler ya da mağaralardan bazıları nelerdir?
 - b. Her durumda Tanrı'ya güvenmek neden bu kadar zor?
 - c. Önceki yaşam deneyimlerinin Tanrı'ya güvenme yeteneğinizi etkilediğini düşünüyor musunuz ve öyleyse, bu sorunu çözmenin bazı olumlu yolları nelerdir?
 - d. Dua ederken Tanrı'yı nasıl “dinleriz”?
 - e. Duyduğumuz şeyin O'nun sesi olup olmadığını nasıl bilebiliriz?
 - f. Kutsal Kitap, Tanrı'nın sesini “duymakta” ne gibi bir rol oynar?
 - g. Kutsal Kitap, sizin ruhsal yürüyüşünüz hakkında ne ölçüde bilgi veriyor?
 - h. Şu anda O'nunla yürüşünüz nerede olursanız olun, Tanrı'nın sesini tanıma ve O'nun iradesini takip etme konusundaki güven düzeyinizi artırmak için atacağınız adımları belirleyin.
3. Tartışma için yeterli zaman verdikten sonra, her grup liderinin kendi grubundan geribildirim yapmasını sağlayın.

Özet ve Sonuç:

“Ardımdan gel” dediğinde Tanrı'ya güvenebilir miyiz?

Sizi şu güvenceyle teşvik etmek istiyorum, hangi devle karşı karşıya kalırsanız kalın, mağarada ne kadar süre kamp kurmuşsanız kurun, sizi çağıran Tanrı'ya güvenebilirsiniz. O sözünü sana şöyle seslenir,

“Ey Yakup soyu, seni yaratan, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor: “Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağırdım, sen benimsin.

Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, Alevler seni yakmayacak.

Çünkü senin Tanrın, İsrail'in Kutsalı, Seni kurtaran RAB benim. Fidyen olarak Mısır'ı, Sana karşılık Kûş ve Seva diyarlarını verdim.

Gözümde değerli ve saygın olduğun, Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar, Canın karşılığında halklar vereceğim.

Korkma, çünkü seninleyim, Soyundan olanları doğudan getireceğim, Sizleri de batıdan toplayacağım.” Yeşaya 43:1-5

Mezmurcunun sözleriyle, “Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak, bize hep yol gösterecektir.” (Mezmurlar 48:14) Evet! Tanrı'ya, “Ardımdan gel” dediğinde güvenebiliriz!

Kapanış İlahisi: Ardınca Yürüyeceğim (Sözler aşağıdadır), 623 SDA Hymnal.

Kapanış Duası:

- Sebt Günü öğleden sonra çalışması -

Ardınca yürüyeceğim (Kapanış İlahisi)

Ardınca yürüyeceğim
Hissem nerede olsa
Ner'ye gitsen beraberim
Ey Kurtarıcım İsa

Tekrar: Ardınca yürüyeceğim
Zira kurtardın beni
Herkes Seni terk etse de
Ararım yine Seni

Yol sert ve dikenli olsa
Ve deniz gibi azgın
Sensin yol gösteren bana
Olayım Sana yakın

Karanlık sarsa her yanı
Tecrübe yense beni
Anımsayınca haçını
Terk etmem asla Seni